

Тема:

**НААУ
прийнято
до ССВЕ**

с. 3

**Огляд ключових
рішень РАУ
від 17 листопада
2016 року**

с. 5

**Аналітичний
огляд окремих
справ,
розглянутих
ЄСПЛ протягом
серпня-листопада
2016 року**

с. 36

**Огляд рішень
Верховного Суду
України**

с. 50

ВІДКРИТО НАВЧАЛЬНУ АУДИТОРІЮ ІМЕНІ АДВОКАТА МИКОЛИ ЛАГОДИНСЬКОГО

За ініціативою Центру досліджень адвокатури і права при Національній асоціації адвокатів України 26 жовтня 2016 року на базі юридичного факультету Надвірнянського коледжу Національного транспортного університету, що на Івано-Франківщині, було проведено урочисту юридичну академію з нагоди 150-річчя провідного українського адвоката, політика, громадсько-політичного діяча Миколи Лагодинського.

У рамках урочистостей за допомогою Ради адвокатів Івано-Франківської області було відкрито навчальну аудиторію імені адвоката, який практикував на цих землях, депутата Віденського парламенту і Галицького крайового сейму — Миколи Лагодинського.

За присутності керівництва навчального закладу, керівництва району, депутатів обласної ради, адвокатів, місцевих краєзнавців одноголосно було прийнято рішення про впровадження в навчальний процес закладу окремої дисципліни «Адвокатура та адвокатська діяльність».

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Лагодинський Микола Гнатович народився 21 жовтня 1866 року в селі Добриводи Збаразького району на Тернопільщині. Закінчивши Збаразьку гімназію, навчався у Львівському університеті. Ще в студентські роки він із запалом включився в наро-

довецький рух, був секретарем товариства Народна Рада. У 1899 році захистив докторат з права, проходив адвокатське стажування в канцеляріях адвоката Костя Левицького та адвоката Михайла Короля.

Спочатку працював адвокатом у Мацошині (сьогодні село Жовківського району Львівської області), а у 1900 році перебрався до м. Делятина — містечка в передгір'ї Карпат, де відкрив власну адвокатську канцелярію. Свою професійну працю успішно поєднував з активною суспільно-політичною діяльністю.

В адвокатській діяльності Микола Лагодинський мав репутацію вмілого захисника на судових процесах, був керівником стажування для молодих початківців, згодом знааних адвокатів, наприклад Івана Семанюка, відомого ще як письменник Марко Черемшина.

Микола Лагодинський — ініціатор і організатор відкриття на Делятинщині філій низки українських товариств («Просвіта», «Руська Бесіда», «Сільський господар»), засновник Ощадно-кредитового товариства «Руська каса». Брав активну участь у розвитку осередків «Січі» в Делятині та навколишніх селах, а в 1908 — 1912 роках був скарбником Головного січового комітету. Крім того, адвокат активно підтримував стосунки із провідними діячами того часу, зокрема з письменником Іваном Франком, у 1903 році брав участь в урочистостях щодо відкриття пам'ятника

Івану Котляревському у Полтаві, відвідував могилу Тараса Шевченка в Каневі на Чернечій горі.

Від 1910 року Микола Лагодинський — активний діяч Української радикальної партії, згодом — член Головної Управи партії, а в роки Першої світової війни (1914 — 1919 рр.) — голова партії. Він був також серед засновників Головної Української Ради у Львові. Майже дві каденції, а саме від 1911 до 1918 року, був депутатом австрійської Державної Ради (парламенту), де виконував функції заступника голови Українського Парламентського Союзу.

Водночас у 1913 — 1914 роках М. Лагодинський був депутатом Галицького Крайового Сейму. У 1915 — 1916 роках — член Загальної Української Ради, а в 1918 — 1919 роках — один із провідних діячів Української Національної Ради.

Микола Лагодинський був задіяний майже у всіх громадсько-політичних справах Галичини. У період Західно-Української Народної Республіки виконував функції повітового комісара Делятинщини, був суд-

дею Польового суду Начальної команди Української Галицької Армії.

Адвокат Микола Лагодинський — автор низки статей на суспільні теми, які вийшли друком у різних періодичних виданнях, найвідоміша з них — брошура «Парламент австрійський на службі поляків» (1909).

Важко переживаючи поразку українських визвольних змагань, раптово помер від серцевого нападу 12 травня 1919 року, залишивши на плечах овдовілої дружини Клавдії чотирьох доньок: Марію, Ірену, Галину і Ярославу.

Його наймолодша донька Галина Лагодинська захистила у Відні докторат з германістики і увійшла в історію української літератури як письменниця під псевдонімом Леся Верховинка.

Довідку підготував науково-методичний Центр досліджень адвокатури і права Національної асоціації адвокатів України